

U SPOMEN

Zagreb, 26. travnja 1939. – Zagreb, 22. ožujka 2019.

Dr. sc. Danko Škare

Teško je i tužno pisati o Danku, kojega smo 26. ožujka 2019. ispratili u vječni pokoj. Puna velika dvorana Krematorija i oproštajni govori svjedočili su o njegovu bogatu životu, brojnim prijateljima i kolegama.

Kemijsko-tehnološki studij Tehnološkog fakulteta naša je generacija upisala 1957. Slušanje predavanja, druženje na vježbama, zajedničko učenje za ispite i okupljanje pred zgradom Fakulteta u podne bila je prilika za razmjenu stečenih iskustava, posuđivanje skriptata od starijih generacija i druženje. Zbližila su nas zajednička učenja i studentske ekskurzije u industrijske pogone. Bili smo izvrsna generacija, većina nas je diplomirala 1962. i ubrzo se zaposlila.

Danko Škare zaposlio se kao asistent na Odjelu Tehnološkog fakulteta za naftu u Sisku, gdje je nadzirao izgradnju i opremanje Laboratorija za organsku kemiju (1962. – 1966.). Honorarno je na Pedagoškoj akademiji u Petrinji (1964. – 1966.) predavao organsku kemiju, kemiju bojnih otrova i osnove znanstvenog i stručnog rada. Na Tehničkoj vojnoj akademiji kopnene vojske (TVA KoV) u Zagrebu djeluje kao asistent (1969. – 1973.) napredujući u zvanjima kao predavač (1973. – 1976.), docent (1976. – 1981.), izvanredni profesor (1981. – 1986.) te redoviti profesor i voditelj Laboratorija za organsku kemiju (1986. – 1991.). Na Visokoj vojnoj tehničkoj školi kopnene vojske (VVTŠ KoV) držao je predavanja, vodio seminare, vježbe i ispite na nekoliko smjerova (1973. – 1991.). Autor je četiriju pedagoških radova (recenzirana skripta).

Na III. stupnju Tehnološkog fakulteta u Banjoj Luci predavao je (1978./1979.) kolegij *Reakcijski mehanizmi u organskoj kemiji* a na smjeru *Atomska, biološka i kemijska obrana* (ABKKO) držao je predavanja iz *Pirotehnologije*, *Organske sinteze*, *Bojnih otrova*, *Eksplzivna* i *Metodologije znanstvenoistraživačkog rada*.

U međuvremenu je na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu (PMF) magistrirao 1970. i doktorirao 1975. a 1977./1978. usavršavao se na postdoktorskom studiju Sveučilišta Wisconsin u Madisonu, SAD. Mentor mu je bio Barry M. Trost. Znanstveno se, osim ostaloga, bavio organskom sintezom, kemijom i primjenom adamantoidnih spojeva te kemijom bojnih otrova, eksploziva i radioprotektora.

Vodio je više od 20 diplomskih radova i dva magistarska rada, bio suvoditelj dvaju magistarskih radova i dviju disertacija te član Povjerenstava za obranu magistarskih radova i disertacija. Na Institutu Ruđer Bošković (IRB) prelazi 1991. kao član grupe za sintetsku fizikalno-organsku kemiju. Na IRB-u je 2000. izabran u zvanje znanstveni suradnik, napredujući 2003. u višeg znanstvenog suradnika. Bio je suradnik znanstvenog projekta Ministarstva znanosti i tehnologije RH: *Sinteza i primjena adamantanskih i srodnih spojeva* (glavni istraživač Kata Mlinarić-Majerski) te na temi *Molekularni receptori s policikličkim jedinicama* (voditelj Kata Mlinarić-Majerski) u okviru programa "Selektivni procesi na molekularnoj i supramolekularnoj razini" (direktor Vitomir Šunjić). Autor je i surator više od pedeset znanstvenih, stručnih i pedagoških radova.

Kao suradnik Leksikografskog zavoda "Miroslav Krleža" bio je urednik za kemiju dopunskog sveska *Opće enciklopedije* (1988.), *Velikog školskog leksikona* (2003.), *Hrvatskog leksikona* (1997./1998.), *Hrvatske enciklopedije* (1999. – 2009.) te urednik za kemiju i kemijsko inženjerstvo *Tehničkog leksikona* (2007.).

Član redakcije časopisa *Priroda* bio je 1980. – 1987. a njegov glavni urednik (1982. – 1984.) uređujući (1982. – 1987.) i *Malu znanstvenu knjižnicu*. U razdoblju 1992. – 1998. u međunarodnoj suradnji organizira pokret *Znanost mladima*. Potpredsjednik je Hrvatskoga prirodoslovnog društva (1984. – 1986.), član Organizacijskog i znanstvenog odbora *Sastanka kemičara Hrvatske* i predsjednik Organizacijskoga odbora sekcije *Hrvatski prirodoslovci*. Svoje organizacijske sposobnosti potvrdio je i kao dopredsjednik Organizacijskog odbora izložbe *Znanost u Hrvata*, prirodoslovlje i njegova primjena (1986.).

Član zajedničke sekcije HKD-a i HDKI-ja za nomenklaturu i terminologiju organske kemije bio je od 1983., a u jednom mandatu bio je i njezin predsjednik. S kolegom Vladimirom Rapićem preveo je i uredio IUPAC-ovu Nomenklaturu organske kemije Sekcije A, B i C te ih 1985. objavio u *SKTH/Kemija u industriji*. Dužnost Glavnog i odgovornog urednika časopisa *Kemija u industriji* i voditelja izdavačke djelatnosti Hrvatskoga društva kemijskih inženjera (HDKI) obnašao je od 2000. do kolovoza 2014.

Kao savjetnik Ministarstva obrane RH za atomsku, biološku i kemijsku obranu (ABKO) od 1991. surađivao je s Tehničkom upravom, glavnim stožerom saniteta RH kao tajnik Nacionalnog povjerenstva za provedbu "Konvencije o zabrani razvijanja, proizvodnje, gomilanja i korištenja kemijskog oružja i o njegovu uništenju" (1977. – 2003.). Od 2000. član je Međunarodne mreže stručnjaka za zaštitu od kemijskog oružja pri Organizaciji za zabranu kemijskog oružja (OPCW). Bio je inspektor UN-ove Organizacije za monitoring, verifikaciju i kontrolu oružja za masivno uništavanje (UNMOVIC), Bagdad, Irak 2002. – 2003. Član je Znanstvenog savjeta Organizacije za zabranu kemijskog oružja (OPCW) od 2003.

Dankov je život bio bogat i raznovrstan. Nije se bavio samo svojom strukom, znanstvena ga je znatijelja potaknula da se okuša i u enciklopedijskom radu kao suradnik i urednik za kemiju i kemijsko inženjerstvo Leksikografskog zavoda "Miroslav Krleža", a svojim je entuzijazmom zakoračio i u svijet kemijskog imenja i nazivlja. Društveno je bio vrlo aktivan kao član strukovnih društava te nakladnik i glavni urednik mnogih izdanja časopisa *Kemija u industriji* i *Chemical and Biochemical Engineering Quarterly* Hrvatskoga društva kemijskih inženjera i tehnologa (HDKI).

Za svoje zasluge nagrađen je Ordenom rada (1979.), Spomenicom Domovinskog rata (1995.) i Državnom nagradom za popularizaciju znanosti (2013.).

Dragi prijatelju, počivaj u miru.

Marija Kaštelan-Macan

Nedavno nas je napustio naš bivši glavni urednik (2000. – 2014.) Danko Škare. Podsjetimo da je u razdoblju njegova uredništva časopis stabilno poslovao, a uveden je i Međunarodni izdavački savjet.

Uredništvo